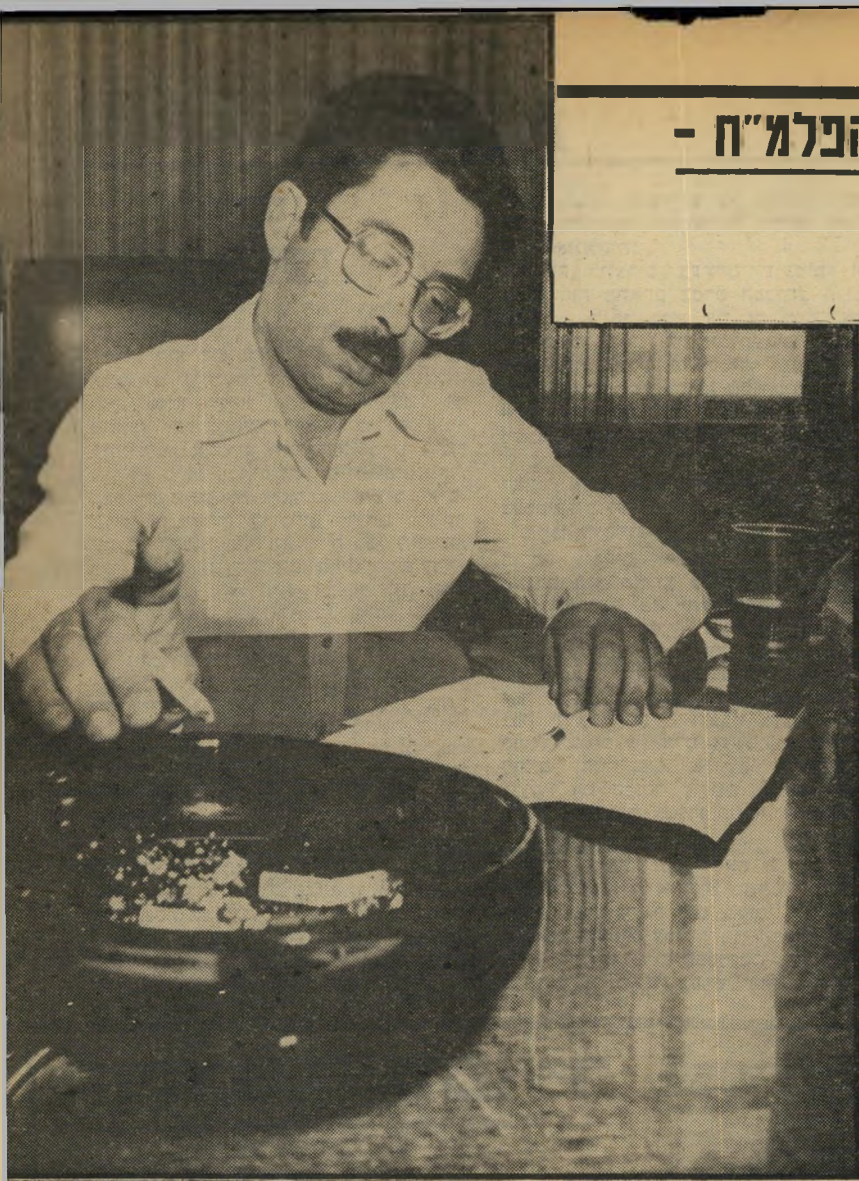

הממשלה הקצתה חצי-מיליון לירות לכנס הפלמ"ח -

ולקחה 200,000 בשביל כנס האצ"ל

הסזון הנגדי של אצ"ל

מוזכיר-ממשלה נאור

הממשלה נתנה — הממשלה לקחה

ישיבה שבה דגו על כך, ואני לא יודע פרטים. לעומתו טען נאור: „אנחנו לא הבטחנו לפלמ"ח חצי מיליון. הם ביקשו סכום זה, אבל זה לא אומר שאנחנו מוכי רחים לתת להם אותה.“

עתה, לאחר שהושג התקציב, החלו להישוב מה בעצם לעשות בכנס האצ"ל. ביני-תימים נפלו שתי החלטות חשובות. האחת: שהכנס ייערך בסתיו הבא, אחרי שתסתיים שנת ה-30. השנייה: שהוא ייערך בהיכל-התרבות בתל-אביב. על צורת אירגון ה-כנס ועל תוכנו לא הוחלט בינתיים דבר. למארגנים יש כסף — ויש גם זמן.

אצ"ל. סכום נוסף, של 250 אלף לירות, הוצא על כנס גולי קניה, שהיה כולו על טהרת יוצאי האצ"ל וחלח"י. עוד 400 אלף לירות הוצאו על כנס לזכר פריצת כלא עכו שאף הוא היה על טהרת האצ"ל. אולם אריה נאור לא היה מוכן לקבל טענות אלה. כל הכנסים היו לדבריו כנסים שדוקדשו לנחשאים, ולא כנסים של האצ"ל. נאור החליט לקצץ 200 אלף לירות מ-תקציב הפלמ"ח ולהעבירו לאצ"ל.

מנכ"ל חגיגות ה-30, דויד אדמון, ידע רק במערפל על השינוי בתקציב. אדמון אמר לכתב העולם הזה: „לא הייתי בי-

ח"כ ליבני

גם לאצ"ל מגיע

פני כמה חודשים פנה ועד ציבורי של ותיקי הפלמ"ח אל דויד אדמון, מנכ"ל ועדת אירועי שנת ה-30, וביקש תקציב לאירגון כנס של כל לוחמי הפלמ"ח. הוועד הציבורי, שבראשו עמדו המהנדס מיכה פרי ומפקד הטיבת הנגב, נחום שריג, הגיש תוכנית מפורטת לכנס, שהסתכמה ביותר ממיליון וחצי לירות. אולם הפלמ"ח לא ביקש את מלוא הסכום מהממשלה. פרי ושריג, שמאחוריהם עמד יגאל אלון, שהיה מיוזמי הכנס, ביקשו רק חצי מיליון לירות. את היתרה התכוונו לאסוף. האחר-כך אומנם עשו כן, באמצעות תרומות של חברים, ומכירת מדליה מיוחדת.

תשומתו של אדמון, אחרי שנועץ בשר הממונה עליו, יצחק מדעי, היתה שלילית. „גמרנו את התקציב“, השיב אדמון. דבר הבקשה ותחשובה השלילית הגיעו לאוזניו של מוזכיר הממשלה אריה נאור. המוזכר, שחשש משערורייה ציבורית, חש ירא פן יאשימו שוב את הממשלה על כי היא משכבת את ההיסטוריה, החליט בכל זאת להשיג תקציב ולאשר לפלמ"ח לערוך את הכנס שלו. הוא הבטיח לפרי ולשריג את חצי מיליון הלירות המבוקשות.

ואומנם, כנס הפלמ"ח עומד להתקיים ב-18 בחדש זה במעיין חרוד. מארגניו מצפים להשתתפות למעלה מ-10,000 איש בכנס. אולם בשבוע שעבר ניתנה מכה על מארגני הכנס. התברר להם כי הם יצטרכו להרחיב את מקורות המימון העצמאיים שלהם. התקציב של חצי מיליון הלירות קוצץ והוא עומד עתה רק על 300 אלף ל"י. כשהקימו מארגני הכנס קול זעקה, התברר להם לאן נעלמו 200 אלף הלירות שקוצצו מתקציבם. הסתבר כי שוב פרצה מילחמת האירגונים. האצ"ל, אשר כדי לממן את פעולותיו בעת השילטון הבריטי בארץ, היה שודד בנקים ומשרדי דואר, שרד, שלושים ושנה אחר כך, גם את הפלמ"ח. הפעם לא פורק הפלמ"ח, אלא רק תקציב החגיגות שלו.

כאשר נודע לאחד ממפקדי האצ"ל לי-שעבר, ח"כ איתן ליבני, כי הפלמ"ח עורך כנס, שבחלקו ימומן על-ידי המדינה, החליט כי רצוי לערוך גם כנס ללוחמי האצ"ל. לא עוררו מסעות השיכנוע, כי האצ"ל כבר חגג פעמים רבות השנה.

אנשי הפלמ"ח, שנסגשו עם אריה נאור, גילו כי נערך נגדם סזון-נגדי. הם התלחננו באוזני נאור, כי מיצעד הי לוחמים, שנערך ביום העצמאות, הוקדש למעשה ללוחמי האצ"ל. השיב נאור: „זה היה מיצעד של כל לוחמי המחטרות.“

אנשי הפלמ"ח אמרו, כי הכנס לציון כיבוש יפו, שעלה למשלם המיסים 400 אלף לירות, הוקדש כולו, שלא בדקדק, לי-

מפקד פלמ"ח אלון
גיוס מחברים

שר מודעי ומנכ"ל אדמון
חלוקה פרופורציונאלית